

เพื่อนทหารเรือเพื่อทหารเรือ

Buy buses not subs

The current air pollution crises in Thailand brought to mind this thought : How many electric buses could be purchased with the money being spent by the government on submarines ? The real enemy of the people is not coming from the seas surrounding the nation but rather from the inaction of those in power to solve the air pollution crises. (บางกอกโพสต์ ฉบับวันที่ ๒๗ มกราคม พ.ศ.๒๕๖๓)

ข้อความที่ลงพิมพ์ในหนังสือพิมพ์ภาษาอังกฤษข้างบนกล่าวถึงว่า ประเทศไทยประสบวิกฤติมลพิษทางอากาศที่รถบัสพลังงานไฟฟ้าจะช่วยลดมลพิษ โดยเงินที่รัฐบาลจะใช้ในการซื้อเรือดำน้ำให้เอาไปซื้อรถบัสแทน และเข้าถึงที่แท้จริงของประชาชน ไม่ได้มาจากทะเลรอบประเทศ แต่มาจากการไร้ปฏิบัติการของผู้มีอำนาจในการแก้ไขวิกฤติมลพิษทางอากาศ ข้อความนี้มาจาก “ผู้อ่านเขียนมา” โพสต์แบ็กของหนังสือพิมพ์ที่มีผู้เขียนมาบ่อย ๆ หนังสือพิมพ์ลงพิมพ์บ่อย ๆ และคนอ่านหนังสือพิมพ์อ่านบ่อย ๆ ด้วย

ความคิดเห็นว่าประเทศไทยไม่มีเรือดำน้ำปรากฏเป็นข่าวเนื่อง ๆ ตั้งแต่ข่าวจากระดับสูง อย่างรัฐสภา

สถาบันการบริหาร สถาบันการศึกษา สถาบันการเงิน การคลังไปจนถึงแม่ค้าขายข้าวแกง อันเป็นเหตุผลที่สรุปได้ว่า อ่าวไทยน้ำตื้นไม่เหมาะแก่ปฏิบัติการเรือดำน้ำเวลานี้ไม่มีภัยทางทะเลคุกคามประเทศแต่อย่างใด จะเอาเรือดำน้ำไปรบกับใครเอาเงินไปสร้างโรงเรียน สร้างโรงพยาบาล แก้ปัญหาภัยแล้ง แก้ปัญหามลพิษทางอากาศ ฯลฯ ตบท้ายว่าเอาเงินที่จะซื้อเรือดำน้ำไปใช้อย่างอื่นจะดีกว่า

ข่าวจากระดับสูง “ไม่เอาเรือดำน้ำ” ก็อย่างในบางกอกโพสต์ ฉบับวันที่ ๑๐ มกราคม พ.ศ.๒๕๖๓ “Opposition targets 124 billion-bath defence budget” อันเป็นข่าวการเสนองบประมาณทางทหารต่อรัฐสภา

มีการอภิปรายตัดงบประมาณหลายยอดโดยฝ่ายค้าน ที่มี ยอดหนึ่งเด่นจากยอดอื่น คือ การจัดหาเรือดำน้ำ ๒ ลำ จากจีน มูลค่า ๒๒.๕ พันล้านบาท โดยฝ่ายค้านอภิปราย ว่า “เรือดำน้ำชั้น หยวน (Yuan) ไม่เหมาะแก่น่านน้ำ ไทย เพราะเรือดำน้ำชั้นนี้ปฏิบัติการที่ความลึกน้ำ ๖๐ เมตร ในขณะที่อ่าวไทยน้ำลึก ๔๐ - ๕๐ เมตร” แต่มี นาย Santi Kiranant แห่งพรรครัฐบาลชี้แจงว่า “สหรัฐฯ นำเรือดำน้ำขนาด ๗,๕๐๐ ตัน มาร่วมฝึก กับไทยเร็ว ๆ นี้ ในอ่าวไทยและทะเลอันดามัน - There was no problem เรือดำน้ำที่จะจัดหาขนาด ๒,๐๐๐ ตันเท่านั้นเอง” ซึ่งงบประมาณทหารผ่านสภา ไปได้ ก็คงหมายความว่าคงจะได้เรือดำน้ำจากจีน ๒ ลำ? (ชื่อ Santi น่าจะชื่อไทย สันติ)

การอภิปรายของคุณ **สันติ** (Santi) เรื่องเรือดำน้ำ ในรัฐสภา น่าแปลกใจที่ท่านรู้เรื่องเรือดำน้ำที่ทหารเรือ บางคนยังไม่รู้เลย ถ้าท่านสันติฯ รู้เรื่องเรือดำน้ำสหรัฐฯ อเมริกามาวางทุ่นระเบิดถึงแนวเกาะล้าน เกาะคราม กันอ่าวไทย และจม เรือหลวงสมุยที่กำลังบรรทุกน้ำมัน ๒,๐๐๐ ตัน จากสิงคโปร์มาเลี้ยงกรุงเทพฯ ไกลฝั่ง นราธิวาส และกรณีเรือดำน้ำอังกฤษในอันดามันที่ทำให้ การคมนาคมทางทะเลชะงักในระหว่างสงครามโลก ครั้งที่สอง ฯลฯ ท่านก็คงนำเรื่องไปอภิปรายในสภาเพิ่ม น้ำหนักในเรื่องที่อภิปราย แล้วงบประมาณทางทหาร ได้ผ่านรัฐสภาไปโดยที่เรือดำน้ำติดผ่านไปด้วย

งบประมาณของกองทัพเรือที่ต้องได้รับการพิจารณา และผ่านจากรัฐสภา มีมาตั้งแต่ประเทศชาติเริ่มเป็น ประชาธิปไตย กล่าวคือในปี พ.ศ.๒๔๗๘ รัฐสภา ได้ออกพระราชบัญญัติ “บำรุงกำลังทางเรือ” ทำให้ กองทัพเรือได้เรือปืนหนัก เรือสลูบ เรือตอร์ปิโดใหญ่/ เล็ก เรือดำน้ำ เรือวางทุ่นระเบิด และเรือลำเลียง จากประเทศญี่ปุ่นและอิตาลี ในปี พ.ศ.๒๔๗๙ มีพระราชบัญญัติ “บำรุงกำลังกองทัพสยาม” เป็น งบประมาณ ๒๔ ล้านบาท ในเวลา ๕ ปี ซึ่งแบ่งเป็น ของกองทัพบก ๖ ล้าน กองทัพเรือ ๑๒ ล้านบาท และ กรมอากาศยาน (ต่อมาเป็นกองทัพอากาศ) ๖ ล้านบาท

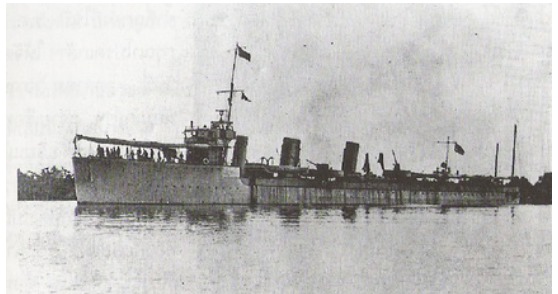
พระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ ๖

เป็นที่น่าสังเกตว่ากองทัพเรือได้เงินมากกว่ากองทัพอื่น เท่าตัว โดยไม่ทราบว่าจะอภิปรายกันในรัฐสภาอย่างไร จึงเป็นเช่นนั้น สันนิษฐานว่าอาจเกิดจากวิกฤตการณ์ ร.ศ.๑๑๒ ที่กำลังทางเรือฝรั่งเศสปิดอ่าวไทย และเรือรบ เป็นยุทธโศภกรณ์ขนาดใหญ่ราคาแพงก็ได้ ซึ่งกองทัพเรือ ใช้เงิน ๑๒ ล้าน ในการสั่งซื้อเรือลาดตระเวน ขนาด ประมาณ ๔,๐๐๐ ตัน ๒ ลำจากอิตาลี ตั้งชื่อเรือเรียวย้อย แล้วว่า เรือหลวงตากสิน และ เรือหลวงนเรศวร พอเกิด สงครามโลกครั้งที่สองทำให้กองทัพเรืออิตาลีนำเรือ ทั้งสองลำที่สร้างเสร็จระหว่างสงครามเข้าประจำการไปใช้ จนได้รับความเสียหายและจมลงทั้งสองลำในทะเล เมดิเตอร์เรเนียน

เป็นการแน่นอนที่พระราชบัญญัติ “บำรุงกำลังทางเรือ พ.ศ.๒๔๗๘” ก็ดี พระราชบัญญัติ “บำรุงกำลังกองทัพ สยาม พ.ศ.๒๔๗๙” ก็ดี ต้องได้รับการอภิปรายจากสมาชิก รัฐสภา ซึ่งสมาชิกผู้อภิปรายก็คงมีหลายท่านที่สนับสนุน กองทัพเรือ จนรัฐสภาสามารถออกพระราชบัญญัติ ได้ในที่สุด เหมือนที่ท่านสันติฯ อภิปรายกรณีเรือดำน้ำ ในการเสนองบประมาณทางทหารต่อรัฐสภา เมื่อต้นปี พ.ศ.๒๕๖๓ ดังกล่าวแล้วนั่นเอง สมาชิกรัฐสภาอย่างท่าน สันติฯ และย้อนไปถึงสมาชิกรัฐสภาปี พ.ศ.๒๔๗๘ และ

พ.ศ.๒๔๗๙ ผู้สนับสนุนกองทัพเรือในรัฐสภา ย่อมถือได้ว่ารู้เรื่องทะเล เรือรบ ประโยชน์ของทะเลต่อประเทศชาติ และเป็นผู้หวังดีต่อกองทัพเรือ โดยยึดเอาความมั่นคง มั่งคั่ง ของชาติเป็นที่ตั้ง และถือได้ว่าเป็น “เพื่อนทหารเรือ” ผู้สนับสนุนทหารเรืออย่างไม่ต้องสงสัย

ปรากฏการณ์เสมือนเพื่อนทหารเรือปรากฏขึ้นครั้งแรกในสมัยรัชกาลที่ ๖ ระหว่างสงครามโลกครั้งที่หนึ่ง (พ.ศ.๒๔๕๗ - พ.ศ.๒๔๖๑) “ราชนาวีไทยเวลานั้นมีเรือปืน และเรือตอร์ปิโดขนาดย่อม ทหารเรือของเราเดินเรือดูแลเรือได้เป็นอย่างดี ในสงครามคราวนั้น พระเจ้าอยู่หัวทรงเห็นว่าเรือลาดตระเวนลำหนึ่งของเยอรมันชื่อเอมเดน (Emden) แสดงความกล้าหาญเก่งกาจมาก เดินทางไกลตามลำพังมาทางตะวันออก จนถึงเข้ายิงเกาะปิ้งของอังกฤษได้ พระเจ้าอยู่หัวคงจะตั้งพระทัยอยู่แต่แรกว่า วันหนึ่งจะต้องประกาศสงครามเข้าร่วมกับสัมพันธมิตร ถ้าไทยเรามีเรือลาดตระเวนเช่นเรือเอมเดนลำหนึ่ง แสดงความสามารถคล้าย ๆ กัน ก็จะสามารถซื้อเสียงและเกียรติคุณมาสู่เมืองไทย แต่เพราะรัฐบาลไม่มีเงินพอที่จะซื้อเรือลาดตระเวน จึงโปรดให้ตั้งราชนาวีสมาคมขึ้นเพื่อจะจัดการเรียไรเงิน อันเป็นความคิดที่ดี (เจ้าชีวิต, พระเจ้าวรวงศ์เธอ พระองค์เจ้าจุลจักรพงษ์) ทำให้ประชาชนชาวไทยร่วมกันบริจาคเงิน เพื่อซื้อเรือรบมา

เรือพระร่วง

ไว้ป้องกันประเทศ ต่อมาพระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว ทรงพระราชทานทรัพย์ส่วนพระองค์ จำนวน ๘ หมื่นบาท และมีพระบรมวงศานุวงศ์ ข้าราชการ พ่อค้า ประชาชน ร่วมบริจาคเงินซื้อเรือรบเป็นอันมากจนได้เงินถึง ๓,๕๑๔,๖๐๔ บาท จนปี พ.ศ.๒๔๖๓ นายพลเรือโทพระเจ้าพี่ยาเธอ กรมหมื่นชุมพรเขตอุดมศักดิ์ (พระยศในขณะนั้น) ได้รับพระมหากรุณาธิคุณโปรดเกล้าฯ ไปจัดหาซื้อเรือรบยังทวีปยุโรป ปรากฏว่าพระองค์ได้เสด็จฯ ไปทรงเลือกซื้อเรือรบที่ประเทศอังกฤษ และทรงเลือกซื้อเรือเรเดียนท์ ซึ่งเป็นเรือประเภทพิฆาตตอร์ปิโดอันเหมาะสมกับประเทศไทย เมื่อทรงซื้อเรือและตรวจรับเรียบร้อยแล้ว จึงทรงนำเรือรบลำนี้ ซึ่งก็คือ **เรือรบพระร่วง** เดินทางจากอังกฤษมาสู่ประเทศไทย โดยสวัสดิภาพ เมื่อวันที่ ๗ ตุลาคม พ.ศ.๒๔๖๓ (วารสารหลักเมือง พุศจิกายน พ.ศ.๒๕๕๗)

เข็มราชนาวีสมาคมแห่งกรุงสยาม รุ่นแรก
ด้านหลังสอดแพรแถบสีแดง

เข็มราชนาวีสมาคมแห่งกรุงสยาม รุ่น ๒
ด้านหลังเปลี่ยนสีแพรแถบเป็นธงไตรรงค์

ปรากฏว่า ผู้ดำเนินการเรียไรงีนก็คือ “**ราชนาวิ
สมาคมแห่งกรุงสยาม**” ที่เอกชน โดยหม่อมราชวงศ์
ลพ สุทัศน์ นำความกราบบังคมทูลขอตั้งสมาคมเรียไรงีน
ชื่อเรือ และได้รับพระราชทานนามสมาคมดังกล่าวแล้ว
ผู้บริจาคเงินตามเกณฑ์จะได้รับ “**เข็มราชนาวิสมาคม
แห่งกรุงสยาม**” เป็นเข็มเงิน รูปช้างปาลีโลยกิ่งนั่งแบบฝั่งน้ำ
งวงชูหม้อน้ำ สำหรับติดกับหน้าอกเสื้อหรือสไบ เริ่มออกใช้
เมื่อวันที่ ๑ ธันวาคม พ.ศ.๒๔๕๕ บุคคลทั่วไปสามารถเข้าเป็น
สมาชิกสมาคม “ได้ตามอัธยาศัย โดยไม่ต้องทูลเกล้าฯ
ขอพระบรมราชานุญาต” ก็ถือได้ว่าผู้สนับสนุนทหารเรือ
หรือเพื่อนทหารเรือมีมาตั้งแต่สมัยรัชกาลที่ ๖ ซึ่ง
สนับสนุนกันอย่างจริงจังและเป็นรูปธรรม หลังจาก
เรือหลวงพระร่วงเข้าประจำการแล้ว ราชนาวิสมาคมแห่ง
กรุงสยามก็สลายไปโดยปริยาย และการบริจาคเงินชื่อ
เรือรบโดยสาธารณชนก็ไม่เกิดขึ้นอีก แต่เกิดโดยการ
ที่รัฐสภาอนุมัติการจัดหาซื้อเรือตั้งพระราชบัญญัติ
พ.ศ.๒๔๗๘ และ พ.ศ.๒๔๗๙ ดังกล่าวแล้ว ซึ่งเรือต่าง ๆ
จัดหาจากประเทศญี่ปุ่น และอิตาลีอันประกอบด้วย
เรือปืนหนัก เรือตอร์ปิโดใหญ่และเล็ก เรือดำน้ำ
เรือทุ่นระเบิด และเรือลำเลียง โดยเรือเหล่านี้ได้ใช้ใน
กรณีพิพาทกับอินโดจีนของฝรั่งเศส และในสงครามโลก
ครั้งที่สองอย่างคุ่มค่า

ภายหลังสงครามโลก ครั้งที่สอง ได้กู้ยืมเงิน
จากสหรัฐอเมริกา และอังกฤษไปเลือกซื้อเรือใช้แล้ว
หลังสงครามของทหารเรือสหรัฐอเมริกาและอังกฤษ
จอดอยู่ที่ฟิลิปปินส์และสิงคโปร์ เป็นเรือทุ่นระเบิดทั้ง
ระยะไกล ระยะใกล้ เรือปราบเรือดำน้ำ (PC) เรือยกพล
ขึ้นบกทั้งขนาดใหญ่และเล็ก ในช่วง พ.ศ.๒๔๙๔ -
พ.ศ.๒๕๑๙ ได้รับความช่วยเหลือทางทหารจาก
สหรัฐอเมริกา มีเรือพิฆาต เรือคอร์เวต และเรือยกพลขึ้นบก
(รุ่นเรือปืนเก่า เรือตาปี เรืออ่างทอง) อันเป็นช่วงเวลา
ที่การจัดหาเรือโดยการอนุเคราะห์จากพันธมิตร การยื่น
ด้วยขาของตนเองอีกครั้ง เริ่มจากการจัดหาเรือฟริเกต
(เรือหลวงมกุฎราชกุมาร) จากอังกฤษ และเรือยนต์เร็วโจมตี
๓ ลำ (ชุดปราบปรบึกษ์) แล้วตามด้วยเรือยนต์เร็วโจมตี

๓ ลำ (ชุดราชฤทธิ์) จากอิตาลี ในระหว่าง พ.ศ.๒๕๑๖
ถึง พ.ศ.๒๕๒๓ อันเป็นการแน่นอนที่เป็นงบประมาณ
ทางทหารซึ่งมาจากรัฐสภาอันต้องมีสมาชิก “**เพื่อน
ทหารเรือ**” สนับสนุน หลังจากนั้นระหว่าง พ.ศ.๒๕๓๔
ถึง พ.ศ.๒๕๔๐ ก็มีการใช้งบประมาณจัดหาเรือฟริเกต
๖ ลำจากจีน และเรือบรรทุกเฮลิคอปเตอร์ ๑ ลำ
จากสเปน ที่เพื่อนทหารเรือในสภากมีอให้เช่นกัน

สมาชิกรัฐสภาผู้สนับสนุนทหารเรือ นับตั้งแต่
พระราชบัญญัติบำรุงกำลังทางเรือ พ.ศ.๒๔๗๘ ใน
สมัยรัชกาลที่ ๘ จนถึงการจัดเรือฟริเกต เรือยนต์เร็ว
โจมตี และเรือบรรทุกเฮลิคอปเตอร์ ในสมัยรัชกาล
ที่ ๙ จนกระทั่งการจัดเรือดำน้ำจากจีนในรัชกาลปัจจุบัน
ตามที่ท่านสันติฯ ได้อธิบายในรัฐสภา ย่อมถือว่าเป็น
“**เพื่อนทหารเรือ**” ระดับผู้มีศักยภาพที่ยังมีจำนวนมาก
ก็ย่อมสนับสนุนทหารเรือได้มากในการนิติบัญญัติ
ทั้งนี้การเป็นเพื่อนทหารเรือตามความรู้สึกก็เป็นไป
อย่างเลื่อนลอย สมควรให้เป็นไปอย่างเป็นทางการ
ด้วยการมอบเครื่องหมายทหารเรือที่เหมาะสม เช่น
เข็มราชนาวิกสภา ให้ท่านเหล่านี้ ทหารเรือมีงานที่เชิญ
คนข้างนอกอย่างงานวันกองทัพเรือ งานวันสุดดีวีรชน
กองทัพเรือ ฯลฯ ก็ควรเชิญท่านมาด้วย หากมีเพื่อน
ทหารเรือมากท่านในรัฐสภา เรื่องอย่างพระราชบัญญัติ
บำรุงกำลังทางเรืออย่างเรือดำน้ำจากจีน ฯลฯ ก็นำ Bon
Voyage

นับจากการจัดตั้ง “**ราชนาวิสมาคมแห่งกรุงสยาม**”
ที่เชื้อเชิญประชาชนเป็นเพื่อนทหารเรือสนับสนุน
จนทหารเรือได้เรือหลวงพระร่วงเข้าประจำการ ในสมัย
รัชกาลที่ ๖ ก็ไม่มีสมาคม หรือชมรมอื่นใดมาทดแทน
การจัดเรือมาหลังเรือหลวงพระร่วงในสมัยรัชกาลที่
๗ ๘ ๙ ก็ได้มาโดยพระราชบัญญัติ หรืองบประมาณ
ทางทหารจากรัฐสภา ซึ่งสมาชิกรัฐสภาที่ท่านคงได้
อภิปรายสนับสนุนการจัดหาเรือ แต่หากถามว่าท่าน
เหล่านั้นเป็นใครบ้างคงตอบได้ยาก ซึ่งเวลานี้ตอบได้
รายเดียวคือ **ท่านสันติฯ** ต่อจาก**ท่านสันติฯ** คงมีอีก
ที่**ทหารเรือเองควรบันทึกไว้ตลอดไป** ว่าท่านเหล่านั้น

อภิปรายเรื่องใด ประเด็นใดก็เป็นประโยชน์แก่ทหารเรือ นอกจากเพื่อนทหารเรือในรัฐสภาแล้ว มีหลายประเทศที่มีสมาคมหรือสโมสร หรือชมรมเรียกว่า Navy League อย่างในสหรัฐอเมริกา อังกฤษ แคนาดา เยอรมัน สิงคโปร์ ฯลฯ ที่ประชาชนสนใจ สนับสนุนเป็นสมาชิก และร่วมกิจกรรมกับทหารเรือ บางแห่งมีการฝึกสมุทรเสนาแก่เด็ก ๆ ลงเรือไปดูการปฏิบัติงานในเรือที่สำคัญ การจัดตั้งลีก ตั้งอย่างเป็นทางการ เช่น Navy League สหรัฐอเมริกา ตั้งโดยการริเริ่มของประธานาธิบดี รูสเวลท์(Theodore Roosevelt) ใน พ.ศ.๒๔๔๕ เป็นต้น งานของลีกอย่าง League of Canada มีการฝึกสมุทรเสนา (Sea Cadets) และให้ความรู้ทางสมุทรภาพแก่สมาชิกและสาธารณชน ซึ่งลีกในต่างประเทศปัจจุบัน มีความมุ่งหมายต่างจากราชนาวีสมาคมแห่งกรุงสยาม ที่มุ่งในการจัดหาเรือรบ แต่ก็ เป็น “เพื่อนทหารเรือ” เหมือนกัน

ปืนเสือหมอบ

ปัจจุบัน “ชมรมเพื่อนทหารเรือ” ในเมืองไทย ที่ทราบของท่านประธานชมรมเป็นวิศวกร และท่านมีส่วนในการซ่อมทำ “ปืนเสือหมอบ” กระบอกหนึ่งในจำนวน ๑๐ กระบอก ที่จัดหาโดยพระราชทรัพย์ส่วนพระองค์ พระบรมวงศานุวงศ์ ข้าราชการ ข้าราชการ และประชาชนในสมัยรัชกาลที่ ๕ (ปัจจุบันปืน ๗ กระบอกอยู่ที่ป้อมพระจุลจอมเกล้า และปืน ๓ กระบอกอยู่ที่ป้อมผีเสื้อสมุทร) ให้ปืนสามารถ “ลุกขึ้นยืน”

แล้วยิงนัดดินได้ มีการยิงปืนถวายสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ (พระยศขณะนั้น) ทอดพระเนตรในเดือน มกราคม พ.ศ.๒๕๔๕ ที่ป้อมพระจุลจอมเกล้า ซึ่งไม่ทราบว่ามีการยิงภายหลังจากนั้นหรือไม่ และปัจจุบันยังลุกขึ้นยิงได้หรือเปล่า

ปรากฏการณ์ “เพื่อนทหารเรือ” ปรากฏขึ้นแล้ว ในรัฐสภาเมื่อมีการอภิปรายสนับสนุนการมีเรือดำน้ำของทหารเรือ ซึ่งไม่ทราบว่า จะเกิดเรื่องดี ๆ เช่นนี้อีกเมื่อใดหรือไม่ แต่เพื่อนทหารเรือโดยทั่วไปเกิดขึ้นได้เสมอ หากทหารเรือเองมีนโยบายเพื่อนทหารเรือจากประชาคมของประเทศ โดยทะเลกว้างใหญ่ไพศาล เรือที่บรรจุคนได้มาก สัญลักษณ์ตราสมอเรือ เสื้อแบบกะลาสี ฯลฯ ที่ชินตาคนทั่วโลก เป็นข้อได้เปรียบตามธรรมชาติของทหารเรือในการแสวงหาเพื่อนทหารเรือ อันควรต้องมีแหล่งดำเนินการคล้ายราชนาวีสมาคมแห่งกรุงสยาม ในสมัยรัชกาลที่ ๖ อย่าง Navy League ในต่างประเทศ โดยหน่วยงานเกี่ยวกับ “กิจการพลเรือน” อาจดำเนินการไปรื้อฟื้น “ราชนาวีสมาคม” ขึ้นมาอีกครั้งหนึ่ง

ขอให้ผู้ช่วยทูตทหารเรือ ณ ต่างประเทศทุกแห่ง หาข้อมูลของ Navy League ในประเทศที่ตนประจำอยู่ มาสรุปเป็น Royal Thai Navy League ที่จะมีความมุ่งหมาย และวัตถุประสงค์ของลีก การจัดหาหน่วยลีก ความสัมพันธ์กับกองทัพ ผู้ดำเนินการ สมาชิกภาพ ฯลฯ เป็นลีกที่เหมาะสมกับทหารเรือไทย โดยชมรมเพื่อนทหารเรือปัจจุบันมาผนวกเข้าด้วยกัน และมีสาขาติดตามฐานทัพ และสถานีทหารเรือต่าง ๆ ในอ่าวไทย และทะเลอันดามันให้แพร่หลายไป ลีกชื่อ “ราชนาวีสมาคม” ก็ดูจะขลังดี ☺

